

et cū nobilitate uitae collocanda. Hanc tu luc
 ciam splendor nobilitatis ſunt. ueram uitae no
 bilitatem noſti: ac mirabiligenio adeptae eſt. Tibi
 nō ieciae puellares. nō muliebres ornatus. nō
 cōpta monilia. nō ſplendide uestes. nō feſtū
 chori cantuſq; placere. ſinglā q̄ inſtumenta
 luxurie. Vex labalib; uigilijs ſolitudinē uitam
 omni romana uitae ex liberiore ducis. hac tu
 ſola nobilitate m̄ placuiſti. hac ego tibi placui
 ſſe itelligo. Nichil ē ite; humanis copulationis
 amauitūſq; ē q̄ ſimul illuſtrū aīoꝝ affectus.
 par recte uiuendi cupiditas. Nichil iſſe ſuis
 aut odibilis. q̄ cū alijs ad clax uitae lumē
 euolat. Alijs ad tēp; uiciorū uoluptates dilabit̄
 Teq; cum ego parum tuis morib; Cornelijs
 uō diſimiles uitam agat. profecto ut me uel
 inuenter ames illū uō acerrime odias neceſſe
 eſt. Quales ē cum eo tibi poſſet eē uanditas
 Tu celeberrimis ſtudioꝝ oaiſ itendere uelles
 ille uō litax inimiciſſimus gūales luxū uo
 ces ebrietateſq; ſuas inter ſtrepere. Tu domū
 pudicia et honeſtate retinēte. conſpicere illi
 uō libidine ac luxū debacante itueri. Tu inter
 eruditiffima ſemp̄ iſſe: demirabilib; rex aiſ
 xſitorū motib; de moꝝ diſciplinis queſti
 onari. Ille inter ſuas meretricum turbas.
 de ciuitis flagitijs ac turpidiſſimis uolup
 tati; q̄ i his artib; egregijs orator p̄dica
 re. Quomodo inter tan diſpicientes aīos
 pax unq; aut concordia eē poſſet. Ego uō
 i pacificos meos laos continentia; tuaz
 dulcis lucecia deducam. qui tamen ſi ſupua
 canis ornati; pleui nō ſint. tamē uitae